

ผลของกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเสริมแรงทางบวกเพื่อพัฒนา
เจตคติที่มีต่อการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสีกัน (วัฒนานันท์อุปถัมภ์)
กรุงเทพมหานคร

The Effects Of Cooperative Learning Approach And Positive Reinforcement
Activities For Increasing Attitudes Towards Reading For Mathayomsuksa 6
Students At Seekan (Wattananunupatum) School Bangkok.

ภักชนัญ ศรีจีระ (Phakchanan Srija)^{**}

วารางคณา โสมะนันท์ (Varangkana Somanandana)^{***}

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเสริมแรงทางบวกเพื่อพัฒนาเจตคติที่มีต่อการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประชากรคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนสีกัน (วัฒนานันท์อุปถัมภ์) จำนวน 250 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสีกัน (วัฒนานันท์-อุปถัมภ์) ปีการศึกษา 2560 จำนวน 20 คน โดยการสุ่มแบบกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างเข้าร่วมกิจกรรม 6 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) กิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเสริมแรงทางบวก จำนวน 6 แผน ครั้งละ 50 นาที 2) แบบวัดเจตคติที่มีต่อการอ่านจำนวน 1 ฉบับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าสถิติ ใช้ The Wilcoxon Matched Pairs Signed – Ranks Test ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนเจตคติที่มีต่อการอ่านเพิ่มขึ้นภายหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : เจตคติ กิจกรรม การเรียนรู้แบบร่วมมือ การอ่าน

^{**} นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Graduate Student, Department of Education Psychology and Guidance Faculty of Education, Kasetsart University.
,n.oia.sasi@gmail.com , 090-9846565

^{***} อาจารย์ ดร. ประจำสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Lecturer, Department of Education Psychology and Guidance Faculty of Education, Kasetsart University.,
varangchan@hotmail.com, ไลน์เบอร์โทรศัพท์

Abstract

This research was a Quasi Experimental .The purposes of this research study were 1) To study the effect of cooperative learning approach and positive reinforcement activities for increasing attitudes towards Reading.The populations were 250students from Mathayomsuksa 6 students in academic year 2017, Seekan (wattananunuppatum) School, Bangkok. The researcher use cluster sampling selected 20 students who study in mathayomsuksa 6 in academic year 2017.The experimental group participated in the Cooperative learning approach with positive reinforcement activities for 6 sessions, 50 minutes per each session. The instruments utilized in this research were: The Cooperative learning approach and positive reinforcement activities for increasing attitudes of reading and Questionnaires on Attitude of Reading. The basic statistic are mean and standard deviation for calculating a questionnaires. The data were statistically analyzed by The Wilcoxon Matched Pairs Signed – Ranks Test.The result of this study showed that The experimental group increasing attitudes of reading after participated in the Cooperative learning activities approach and positive reinforcement was significantly higher at the level of .05

Keywords: Attitudes , Activities , Cooperative learning , Reading

บทนำ

การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานซึ่งบุคคลจะรับสารที่อ่านโดยกระบวนการแห่งการแปลความหมาย จากตัวอักษรที่ตนเองอ่านออกมาเป็นความรู้ และการทำความเข้าใจ สำหรับมนุษย์ทุกคนแล้ว การรู้จักฝึกฝน การอ่านอย่างสม่ำเสมอ จะช่วยให้มีพื้นฐานการอ่านที่ดี การอ่านเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านรับรู้สารซึ่งเป็นความรู้ ความคิด ความรู้สึกและความคิดเห็นที่ผู้เขียนถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร การที่ผู้อ่านจะรับสารได้มากน้อยเพียงไรขึ้นอยู่กับประสบการณ์และความสามารถในการใช้ความคิด การอ่านเป็นสิ่งสำคัญต่อการดำรงชีวิต ความสำคัญของการอ่านนั้นการอ่านช่วยให้ผู้อ่านได้รับความรู้ไม่แค้อยู่เฉพาะเรื่อง จะทำให้คนอ่านเป็นคนรู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงของโลกและหากอยู่ในวัยเรียนแล้วการอ่านเป็นเครื่องมือของการศึกษาเพราะไม่ว่านักเรียนจะศึกษาวิชาใด นักเรียนต้องศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเพิ่มเติมจากตำราเรียนและกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนจึงจะช่วยเพิ่มพูนปัญญาและแก้ปัญหาในข้อสงสัยตลอดจนแนะนำการปฏิบัติตนไปในทางที่เหมาะสมทันสมัย นักเรียนจะมีความรู้ความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึกและทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม ทักษะการอ่าน ซึ่งเป็นทักษะที่ให้ประโยชน์สำหรับการแสวงหาความรู้เพื่อนำไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพชีวิตในโรงเรียนตลอดจนสังคมที่บุคคลดำรงชีวิตอยู่การส่งเสริมให้บุคคลมีนิสัยรักการอ่านดังนั้นการปลูกฝังให้รักการอ่านตั้งแต่เยาว์วัย จึงเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ในปีพุทธศักราช 2560 รัฐบาลประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่12 การส่งเสริมอ่านยังเป็นวาระแห่งชาติที่สำคัญโดยกำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุน

มนุษย์ เป้าหมายที่ 3 คนไทยมีการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากลและมีความสามารถ เรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง ตัวชี้วัด 3.3 การอ่านของคนไทยเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 85 (แผนการศึกษาแห่งชาติ,2560)

ในโรงเรียนสีกัน(วัฒนานันท์อุปถัมภ์)นั้นโรงเรียนสนองนโยบายเกี่ยวกับการอ่านจากกระทรวงศึกษาธิการมาอย่างต่อเนื่อง ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551มีการกล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่าเป็นพื้นฐานของการศึกษาที่จะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จและนำไปใช้ได้ในการดำรงชีวิต จึงร่วมปลูกฝังนิสัยรักการอ่านและศึกษาค้นคว้านอกห้องเรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนในปีการศึกษา 2557 เห็นถึงความสำคัญของพฤติกรรมรักการอ่านจึงมอบหมายให้เริ่มโครงการรักการอ่านอยู่ในความรับผิดชอบของกลุ่มสาระการเรียนรู้แล้วประเมินการจดบันทึกการอ่าน ตามข้อมูลภาษาไทยและงานห้องสมุด(หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน,2551)

โดยให้นักเรียนทุกระดับชั้นบันทึกการอ่านสัปดาห์ละ 1 วัน ในสมุดรักการอ่านตลอดปีการศึกษา แผนปฏิบัติการระยะกลางประจำปีการศึกษา2559-2561โครงการยกระดับผลสัมฤทธิ์ กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาคุณภาพนักเรียนตามหลักสูตรสถานศึกษาสู่มาตรฐานสากลและประชาคมอาเซียน ตัวชี้วัดที่3 ร้อยละ 95 ของนักเรียนมีทักษะแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักการอ่าน รักการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องซึ่งจะต้องเพิ่มขึ้นกว่าสถิติในปีการศึกษา 2559 ของห้องสมุดบันทึกไว้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมรักการอ่านร้อยละ 90 แสดงถึงความต้องการสร้างพฤติกรรมรักการอ่านให้นักเรียน ทั้งนี้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่6 กำลังเตรียมตัวสำหรับการสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ยังมีพฤติกรรมอ่านไม่สม่ำเสมอสังเกตจากการส่งบันทึกการอ่านไม่ตรงตามกำหนดเมื่อถึงช่วงที่ต้องสอบแข่งขันตลอดจนการไปศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาการอ่านหนังสือของนักเรียนนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้อย่างจริงจัง นักเรียนจะอ่านอย่างฉาบฉวยไม่ได้ ต้องมีความสามารถระดับอ่านเป็นจึงจะเกิดพฤติกรรม การอ่านเป็นนักเรียนต้องอ่านเอาเรื่อง อ่านมากกว่าหนึ่งครั้งเพื่อทำความเข้าใจ ยิ่งจำนวนรอบการอ่านมากขึ้นความเข้าใจก็จะถ่องแท้ยิ่งขึ้น (สถิติการณ ศิริหิรัญ,2559:20) นอกจากอ่านเป็นแล้ว การมีเจตคติต่อการอ่านในทางบวกจะช่วยให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการอ่าน และแสดงพฤติกรรมอ่านอย่างสม่ำเสมอ มีผลต่อพัฒนาการทางความคิดของนักเรียนตามวัยและสังคมเนื่องจากเจตคติเป็นเรื่องของความรู้สึก ความคิดเห็น อารมณ์ที่ผ่านประสบการณ์เกี่ยวข้องกับสิ่งเร้า ความพร้อมในเรื่องที่ชอบและไม่ชอบซึ่งจะเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมที่แสดงออกมาของบุคคล รวมถึงแนวโน้มที่บุคคลจะแสดงออกต่อสิ่งนั้น

ซึ่งจากการศึกษาพบว่าวิธีการที่เหมาะสมกับนักเรียนคือการใช้กิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือซึ่งกาเบรียลได้ศึกษาไว้ว่าการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในกลุ่มสามารถช่วยลดความวิตกกังวล ในห้องเรียนเนื่องจากผู้เรียนมีโอกาสได้แลกเปลี่ยน ปรัชญาหรือ แสดงความคิดเห็นร่วมกัน ระหว่างผู้เรียน และการทำงานแบบร่วมมือสามารถสร้างผลงานได้ดีกว่าการทำงานหรือกิจกรรมแบบเดี่ยว (Gabriel, 2004:59-60)อีกประการหนึ่งที่แนวคิดนี้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างเนื่องจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่6 อยู่ในช่วงวัยรุ่นที่เพื่อนค่อนข้างมีอิทธิพลต่อนักเรียน ในส่วนของการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิทยาการแขนงหนึ่งนำไปใช้ปรับปรุงเจตคติ ทศนคติและพฤติกรรม การเรียนรู้ประสบการณ์การอ่านร่วมกัน แลกเปลี่ยนทัศนคติ เมื่ออาศัยสัมพันธ์ภาพที่ดีของสมาชิกในกลุ่มเพื่อให้นักเรียนทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อนสมาชิก นักเรียนจะบรรลุจุดประสงค์เกิดเจตคติที่ดีต่อการอ่านและสามารถพัฒนาพฤติกรรมการอ่าน

การร่วมกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักเรียนเพื่อพัฒนาเจตคติที่มีต่อการอ่านนอกจากรูปแบบของกิจกรรมที่อาศัยความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนภายในกลุ่มแล้ว ผู้วิจัยบูรณาการการเสริมแรงทางบวกหมายถึงการเพิ่มความถี่ของพฤติกรรม เป้าหมายอันเป็นผลเนื่องมาจากการได้รับสิ่งเร้าบางอย่างหลังจากที่บุคคลแสดงพฤติกรรมเป้าหมายแล้ว การเสริมแรงทางบวกสามารถใช้ได้กับพฤติกรรมเกือบทุกประเภทและทุกสภาพการณ์ เพียงแต่ผู้นำไปใช้จะต้องเลือกตัวเสริมแรงให้เหมาะสม การเสริมแรงทางบวกในแต่ละครั้งจะสามารถช่วยสร้างพฤติกรรมการอ่านให้เพิ่มขึ้น เนื่องจากการเสริมแรงทางบวกเป็นการให้สิ่งเร้าชนิดใดชนิดหนึ่งที่นักเรียนได้รับแล้วเกิดความพึงพอใจทำให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในอัตราที่เพิ่มขึ้น(skinner 1950)ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเสริมแรงทางบวกเพื่อพัฒนาเจตคติที่มีต่อการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสีกัน(วัฒนานันท์อุปถัมภ์)กรุงเทพมหานคร เพื่อจะได้มีส่วนช่วยให้นักเรียนรักการอ่านมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านอันเป็นพื้นฐานในการเรียนและนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันให้เกิดประโยชน์ต่อนักเรียนอย่างสูงที่สุด

วิธีดำเนินการวิจัย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการอ่านของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของกลุ่มทดลองที่มีต่อกิจกรรมกลุ่มตามแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการ

เสริมแรงทางบวกก่อนและหลังการทดลอง

สมมติฐาน

นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ร่วมกิจกรรมกลุ่มตามแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเสริมแรงทางบวกเพื่อพัฒนาเจตคติที่มีต่อการอ่านมีคะแนนเจตคติที่มีต่อการอ่านหลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น คือ กิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเสริมแรงทางบวก

ตัวแปรตาม คือ เจตคติที่มีต่อการอ่านและความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเสริมแรงทางบวก

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสีกัน (วัฒนานันท์อุปถัมภ์) ปีการศึกษา 2560 จำนวน 9 ห้อง มีนักเรียนทั้งหมดจำนวน 250 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนสีกัน (วัฒนานันท์อุปถัมภ์) ปีการศึกษา 2560 จำนวน 20 คน ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่มโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม(Cluster Random Sampling)จากจำนวน 9 ห้องเรียนได้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดรายละเอียดการดำเนินการวิจัยไว้ดังนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จำแนกเป็น 2 ประเภท คือเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีดังนี้

เครื่องมือในการทดลอง

กิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเสริมแรงทางบวก จำนวน 6 แผน ครั้งละ 50 นาที

1. ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร ตำรา และข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือและการเสริมแรง
2. ผู้วิจัยสร้างกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเสริมแรงทางบวก ผู้วิจัยเลือกใช้เทคนิค

โตะกลม คู่คิด การแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม และ อภิปราย

3. ผู้วิจัยนำการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเสริมแรงทางบวก ของนักเรียน ส่งให้อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระตรวจสอบความถูกต้องตามโครงสร้างและเนื้อหา จากนั้นปรับปรุงให้ถูกต้อง

4. ผู้วิจัยนำกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเสริมแรงทางบวก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นผู้วิจัยได้สร้างขึ้นส่งให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนวและมีประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนวไม่น้อยกว่า 3 ปีเป็นผู้ตรวจความเหมาะสมของกิจกรรมดังกล่าวแบ่งการดำเนินการเป็น 6 ครั้ง ครั้งละประมาณ 50 นาที ดำเนินการสัปดาห์ละ 1 - 2 ครั้ง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ 1) แบบวัดเจตคติที่มีต่อการอ่านและ 2) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเสริมแรงทางบวก

1. แบบวัดเจตคติที่มีต่อการอ่าน

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบวัดเจตคติที่มีต่อการอ่านดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาองค์ประกอบของเจตคติจากเอกสารและหนังสือต่างๆ เพื่อสร้างแบบวัดเจตคติที่มีต่อการอ่านขึ้นมาจากแนวคิดของฟรีแมน (1970) กล่าวว่า เจตคติเป็นระบบที่มีลักษณะมั่นคงอันหนึ่งซึ่งประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 3 ประการคือ 1) องค์ประกอบด้านความรู้ (Cognitive Component) 2) องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก (Affective Component) และ 3) องค์ประกอบทางด้านแนวโน้มเชิงพฤติกรรมหรือการกระทำ (Action Tendency Component or Behavioral Component)

2. ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบวัดเจตคติที่มีต่อการอ่านตามวิธีการสร้างเครื่องมือแบบลิเคิ์ท (อ้างใน ธีรภูมิ เอกะกุล, 2550) เป็นแบบวัดเจตคติ 20 ข้อคำถาม แบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านพฤติกรรม ซึ่งรายละเอียดของข้อคำถามแบบวัดเจตคติที่มีต่อการอ่านที่สร้างขึ้นนี้ประกอบด้วยข้อคำถามเชิงบวกและเชิงลบดังนี้

1. องค์ประกอบด้านความรู้ (Cognitive Component) ความเชื่อว่าการอ่านเป็นสิ่งมีคุณค่าทำให้เข้าใจถึงความสำคัญของการอ่าน รวมทั้งรู้ว่าการอ่านทำให้เกิดประโยชน์ต่อชีวิต ประกอบด้วยข้อคำถามเชิงบวก 8 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1 - 8

2. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก (Affective Component) เป็นองค์ประกอบทางด้านอารมณ์ความรู้สึก การรับรู้ว่าการอ่านเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความชอบที่จะอ่านและอยากที่จะอ่าน ประกอบด้วยข้อคำถาม 8 ข้อ ข้อคำถามเชิงบวก 4 ข้อ ได้แก่ ข้อ 10 -12 และข้อ 14 ข้อคำถามเชิงลบ 4 ข้อ ได้แก่ ข้อ 9 , ข้อ 13 และ ข้อ 15 – 16

3. องค์ประกอบทางด้านพฤติกรรมหรือการกระทำ (Action Tendency Component or Behavioral Component) เป็นความพร้อมที่จะตอบสนองต่อการอ่าน ในทางใดทางหนึ่ง เป็นความพร้อมหรือแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมการอ่านหรือมีนิสัยรักการอ่าน แสวงหาโอกาส หาเวลาว่างในการอ่าน แสวงหาหนังสือและสื่อต่างๆ เพื่อการอ่าน เป็นเต็มใจและยินดีที่จะอ่านด้วยตนเอง โดยไม่มีการบังคับประกอบด้วยข้อคำถามเชิงบวก 4 ข้อ ได้แก่ ข้อ 17 – 20

3. ผู้วิจัยนำแบบวัดเจตคติที่มีต่อการอ่านนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องตามเนื้อหา วัตถุประสงค์ แล้วนำกลับมาแก้ไขข้อคำถามให้ถูกต้อง

4. ผู้วิจัยนำแบบวัดเจตคติที่มีต่อการอ่านที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นส่งให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว จบปริญญาโทสาขาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว และมีประสบการณ์ทำงานไม่น้อยกว่า 3 ปี

5. ผู้วิจัยดำเนินการพิจารณาความสอดคล้องและนำผลที่ได้มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ .96 จากนั้นปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามตามคำแนะนำเพื่อตรวจสอบความถูกต้องความตรงเชิงเนื้อหา ก่อนการนำเครื่องมือไปทดลองกับนักเรียนกลุ่มใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างพบว่า ได้ค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ .73

6. ผู้วิจัยนำแบบวัดเจตคติเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างก่อนเข้าร่วมการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเสริมแรงทางบวก เพื่อนำผลมาวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล เกณฑ์การตรวจให้คะแนนของแบบวัดเจตคติแบบลิเคิร์ต

2.แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเสริมแรงทางบวก

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมโดยให้นักเรียนประเมินจากประสบการณ์การเรียนรู้ที่ได้เข้าร่วมการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเสริมแรงทางบวก เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองทั้ง 6 ครั้ง รวมทั้งให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมเป็นใบงานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรม โดยมีลักษณะข้อคำถามแบบมาตราประมาณค่า(Rating Scale) จำนวน 10 ข้อ คำถามวัด 2 ด้านคือ 1.ด้านความคิดเห็นต่อกิจกรรมกลุ่ม 2.ด้านเจตคติที่มีต่อการอ่าน

การดำเนินการทดลอง

การศึกษาวิจัยเรื่อง ผลของการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเสริมแรงทางบวก เพื่อพัฒนาเจตคติที่มีต่อการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสีกัน(วัฒนานันท์อุปถัมภ์) กรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi - Experimental Research) มีวิธีการดำเนินการทดลองแบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ระยะก่อนการทดลอง

1.1 ผู้วิจัยนำหนังสือจากหัวหน้าภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนสีกัน(วัฒนานันท์อุปถัมภ์) กรุงเทพมหานครเพื่อขอความร่วมมือในการทดลองและเก็บข้อมูลกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 ปีการศึกษา 2560

1.2 ผู้วิจัยสอบถามความสมัครใจจากนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง และนำแบบวัดเจตคติที่มีต่อการอ่านไปให้กลุ่มตัวอย่าง ตอบเพื่อบันทึกคะแนนเจตคติก่อนทดลอง(Pre- test) ก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มตามแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

1.3 ผู้วิจัยนัดหมายวัน เวลา และสถานที่กับกลุ่มทดลองในการเข้าร่วมการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเสริมแรงทางบวก

ระยะที่ 2 ระยะทดลอง

2.1 ผู้วิจัยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเสริมแรงทางบวก ในการพัฒนาเจตคติที่มีต่อการอ่านกับกลุ่มทดลอง 6 ครั้ง เป็นระยะเวลา 1 เดือน ช่วงเวลาวางตามตารางเรียนของนักเรียน เวลา 14.20 น. ถึงเวลา 15.10 น. ตั้งแต่วันที่ 23 มกราคม ถึง 23 กุมภาพันธ์ 2561

ระยะที่ 3 ระยะหลังการทดลอง

3.1 เมื่อผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามที่กำหนดแล้ว ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อการอ่านให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างตอบอีกครั้ง ซึ่งเป็นเครื่องมือเดียวกันกับที่ใช้วัดก่อนการทดลอง คะแนนที่ได้จากการทดสอบครั้งนี้เป็นคะแนนหลังการทดลอง (Post-test) และนำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อการอ่าน ทั้งก่อนการทดลองและหลังการทดลองมาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติต่อไป

3.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเสริมแรงทางบวก ให้กลุ่มตัวอย่างตอบ

3.3 ผู้วิจัยนำแบบวัดเจตคติที่มีต่อการอ่านมาวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนระหว่างก่อนทดลองและหลังทดลอง รวมทั้งนำข้อมูลจากแบบบันทึกการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเสริมแรงทางบวก และความพึงพอใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม มาวิเคราะห์เนื้อหา และสรุปข้อเสนอแนะจากการเข้าร่วมกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเสริมแรงทางบวก เพื่อการพัฒนาเจตคติที่มีต่อการอ่าน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้เปรียบเทียบคะแนนของนักเรียนก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเสริมแรงทางบวก เพื่อพัฒนาเจตคติที่มีต่อการอ่านได้แก่

1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean)

1.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้ทดสอบความแตกต่างของคะแนน การทดสอบความแตกต่างของคะแนนจากแบบวัดเจตคติที่มีต่อการอ่าน ของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง ซึ่งไม่เป็นอิสระต่อกันโดยใช้สถิติ The Wilcoxon Matched Pairs Signed – Rank test

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง ผลของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเสริมแรงทางบวก เพื่อพัฒนาเจตคติที่มีต่อการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสีกัน (วัฒนานครอุปถัมภ์)
ผลการวิจัยจะนำเสนอในรูปแบบตารางและวิเคราะห์เนื้อหาโดยนำเสนอเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนเจตคติที่มีต่อการอ่าน และเปรียบเทียบคะแนนจากแบบวัดเจตคติที่มีต่อการอ่านโดยการทดสอบด้วย The Wilcoxon Matches Pairs Signed - Ranks Test ก่อนและหลังการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเสริมแรงทางบวก ของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเสริมแรงทางบวก

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนเจตคติที่มีต่อการอ่านและแสดงการเปรียบเทียบคะแนนเจตคติที่มีต่อการอ่านของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง โดยการทดสอบด้วย The Wilcoxon Matches Pairs Signed - Ranks Test

กลุ่มทดลอง	อันดับที่ของผลต่าง	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	SD	ค่าเฉลี่ย	ผลรวม	z	p
(N=20)					อันดับที่	อันดับที่		
ก่อน	อันดับที่ของผลต่างที่							
และหลังการ	มีเครื่องหมายลบ	0	3.24	0.81	00	00	.000	.05
ทดลอง	อันดับที่ของผลต่างที่							
	มีเครื่องหมายบวก	20	4.28	0.67	10.50	210.00		
รวม		20			10.50	210.00		

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์คะแนนโดยการทดสอบด้วยสถิติ Nonparametric Statistics (The Wilcoxon Matches Pairs Signed - Ranks Test) พบว่า ภายหลังการทดลองคะแนนเจตคติที่มีต่อการอ่านของกลุ่มทดลอง เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ .05

จากตารางที่ 1 พบว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการร่วมกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเสริมแรงทางบวกเท่ากับ 3.24 และ 4.28 ตามลำดับและกลุ่มทดลองมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนและหลังการร่วมกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเสริมแรงทางบวกเท่ากับ 0.81 และ 0.67 ตามลำดับ แสดงว่านักเรียนมีคะแนนเจตคติหลังเข้าร่วมกิจกรรมสูงขึ้นและกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเสริมแรงทางบวก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทำให้กลุ่มทดลองมีคะแนนเจตคติที่มีต่อการอ่านของกลุ่มทดลอง เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 จึงสรุปได้ว่า กิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาเจตคติที่มีต่อการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสีกัน(วัฒนานครอุปถัมภ์) กรุงเทพมหานคร สามารถทำให้เจตคติที่มีต่อการอ่านของกลุ่มทดลองเพิ่มขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตอนที่ 2 ผลจากแบบสอบถามความพึงพอใจสำหรับนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเสริมแรงทางบวก เพื่อพัฒนาเจตคติที่มีต่อการอ่าน

จากการวิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาเจตคติที่มีต่อการอ่าน เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองกิจกรรมกลุ่มตามแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือครบทั้ง 6 ครั้ง พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อกิจกรรมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด(ระหว่าง 4-4.7 คะแนน)ตามมาตรวัดแบบลิเคิร์ท แสดงว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างคิดว่าการเข้าร่วมกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเสริมแรงทางบวกได้พัฒนาเจตคติที่มีต่อการอ่านตามวัตถุประสงค์ว่าเพื่อศึกษาผลของกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเสริมแรงทางบวกเพื่อพัฒนาเจตคติที่มีต่อการอ่าน ซึ่งผลการสอบถามความพึงพอใจทำให้ผู้ทราบว่าผู้วิจัยสามารถสรุปเนื้อหาสาระจากการทำกิจกรรมในแต่ละครั้งได้อย่างชัดเจน แสดงให้เห็นว่าเมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมกลุ่มในแต่ละครั้งกลุ่มทดลองมีความรู้สึกว่าการอ่านสำคัญ นอกจากคะแนนเจตคติที่มีต่อการอ่านสูงขึ้นแล้ว นักเรียนยังเลือกข้อความที่แสดงถึงความรู้สึกที่ดีและเจตคติที่ดีต่อการอ่าน

อภิปรายผล

1. ผลของกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเสริมแรงทางบวก เพื่อพัฒนาเจตคติที่มีต่อการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสีกัน(วัฒนานครที่อุบลรัตน์) กรุงเทพมหานคร

ผลของกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเสริมแรงทางบวก เพื่อพัฒนาเจตคติที่มีต่อการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสีกัน(วัฒนานครที่อุบลรัตน์) กรุงเทพมหานครพบว่าภายหลังการทดลองกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเจตคติที่มีต่อการอ่านสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.05 ในระหว่างการทดลอง ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมของสมาชิกในกลุ่ม พบว่าในช่วงแรกของการจับกลุ่มโดยการคละกัน ในช่วงแรกสมาชิกในกลุ่มยังไม่คุ้นเคยกัน และไม่สนทนากันนอกเหนือจากการทำกิจกรรมกลุ่มตามที่กำหนดในแผน ส่งผลให้การดำเนินกิจกรรมบรรลุตามเป้าหมาย แต่สมาชิกในกลุ่มยังไม่กล้าแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นเพราะในกลุ่มที่มาทำกิจกรรมร่วมกันไม่ได้สนิทกัน ครั้งต่อมาเมื่อสมาชิกคุ้นเคยกับขั้นตอนของกิจกรรมสมาชิกในกลุ่มจึงพูดคุยกันมากขึ้น ทำให้กิจกรรมดำเนินไปอย่างเรียบร้อย นอกจากนี้ผู้วิจัยพบข้อสังเกตว่านักเรียนที่มีปัญหากันมาก่อนร่วมกิจกรรมแล้วได้มาทำกิจกรรมร่วมกัน ทำให้นักเรียนกลับมาปรับทัศนคติที่เข้าใจกันมากขึ้น ยิ้มให้กัน และสามารถร่วมกันทำกิจกรรมได้สำเร็จเป็นอย่างดี

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการของ อีริกสัน (Erikson. 1968: 181 - 188) ได้เสนอขั้นต่างๆของการพัฒนาทางจิตสังคมไว้เป็นขั้นตอนตลอดชีวิต โดยมีความเชื่อว่าชีวิตจะต้องผ่านขั้นตอนความขัดแย้ง การแก้ไข และการได้มีการปฏิสัมพันธ์กับสังคมและบุคคล จะเป็นการพัฒนาให้คนในแต่ละวัยผ่านความขัดแย้งไปได้ก่อนที่จะก้าวไปอีกขั้นหนึ่ง ซึ่งนักเรียนกลุ่มทดลองอยู่ในลำดับขั้นที่ 5 ขั้นพัฒนาอัตลักษณ์แห่งตน - ความสัมพันธ์ในอัตลักษณ์แห่งตนต้องการเป็นอิสระค้นหาบทบาทของตนเองทั้งภาพความเป็นเด็กของตนเองเข้าถึงความเป็นผู้ใหญ่ สามารถได้รับความรักจากผู้อื่น ความรักแบบเพื่อนสนิท หรือเพื่อนต่างเพศ วัยรุ่นจึงเหมาะกับการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน นอกจากนี้ศรีเรือน แก้วกังวาล (2549) ได้แบ่งช่วงพัฒนาการเป็น 3 ช่วง ได้แก่ช่วงเตาะรุ่ง ตอนกลาง และตอนปลายซึ่งนักเรียนกลุ่มทดลองอยู่ในช่วงตอนปลาย ตามธรรมชาติจะมีความต้องการเป็นที่ยอมรับในสังคม วัยนี้เป็นวัยที่อยากได้สังคมยอมรับยกย่องหรือชมเชย อยากมีชื่อเสียง อยากเด่น อยากรับผิดชอบในกิจกรรมบางอย่าง เพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อสังคมแต่ก็ทำได้สำเร็จค่อนข้างยากเพราะขาดระบบการทำงานในการทำงานขาดวิจรรย์ญาณ ในตัวเองดังนั้นผู้ใหญ่จะต้องหาสาเหตุแห่งปัญหาและแนวทางแก้ไข นอกจากนี้ยังต้องการการรวมกลุ่ม วัยนี้เพื่อนมีความสำคัญมาก เป็นวัยที่ยากให้เพื่อนยอมรับ แม้ว่าบางครั้งจะขัดความรู้สึกส่วนตัวก็ตาม ในส่วนของการพยายามสอบเข้ามหาวิทยาลัยวัยรุ่นตอนปลายไ้ความต้องการมีอนาคต มีความสำเร็จ สนใจอาชีพต่างๆ มีจุดหมายในอนาคตมีการวางแผนว่าสำเร็จการศึกษาแล้วจะประกอบอาชีพอะไร การพัฒนาเจตคติที่มีต่อการอ่านของนักเรียนมีคะแนนเจตคติสูงขึ้นยอมทำให้นักเรียนสามารถอ่านสื่อต่างๆได้ตามความสนใจในชีวิตประจำวัน เมื่อนักเรียนจะผ่านการร่วมกิจกรรมกลุ่มตามแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเสริมแรงทางบวก เนื่องจากเจตคติตามที่ สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2552) ให้ความหมายของเจตคติไว้ว่า เจตคติเป็นทัศนคติ หรือแนวโน้มที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม หรือสิ่งเร้า ซึ่งอาจเป็นได้ทั้งคน วัตถุ สิ่งของ หรือความคิดเจตคติอาจเป็นบวกหรือลบ ถ้าบุคคลมีเจตคติบวกต่อสิ่งใด ก็จะมีพฤติกรรมที่จะเผชิญกับสิ่งนั้นถ้ามีเจตคติลบก็จะหลีกเลี่ยง เจตคติเป็นสิ่งที่เรียนรู้และเป็นการแสดงออกของค่านิยมและความเชื่อของบุคคล ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสร้างกิจกรรมกลุ่มตามองค์ประกอบ จอห์นสัน และจอห์นสัน(1987) กล่าวไว้ว่าองค์ประกอบของเจตคตินั้น มี 3 ประการ ดังนี้ 1) องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) เป็นองค์ประกอบด้านความรู้ ความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้านั้น ๆ เพื่อเป็นเหตุผลที่จะสรุปความ และรวมเป็น ความเชื่อ หรือช่วยในการประเมินค่าสิ่งเร้านั้น ๆ 2) องค์ประกอบด้านความรู้สึกและอารมณ์ (Affective Component) เป็นองค์ประกอบด้าน ความรู้สึก หรืออารมณ์ของบุคคล ที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งเร้า ต่างเป็นผลต่อเนื่องมาจากที่บุคคลประเมินค่า สิ่งเร้านั้น แล้วพบว่าพอใจหรือไม่พอใจ ต้องการหรือไม่ต้องการดีหรือเลว องค์ประกอบทั้งสองอย่างมีความสัมพันธ์กัน เจตคติบางอย่างจะประกอบด้วยความรู้ความเข้าใจมาก แต่ประกอบด้วยองค์ประกอบด้านความรู้สึกและอารมณ์น้อย เช่น เจตคติที่มีต่องานที่ทำส่วนเจตคติที่มี ต่อแฟชั่นเสื้อผ้าจะมีองค์ประกอบด้านความรู้สึกและอารมณ์สูง แต่มีองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจต่ำ 3) องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) เป็นองค์ประกอบทางด้านความพร้อม หรือความโน้มเอียงที่บุคคลประพฤติปฏิบัติหรือตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทิศทางที่จะสนับสนุนหรือคัดค้าน สรุปความหมายของเจตคติได้ว่า เจตคติหมายถึง ความรู้ ความคิด ความรู้สึก ซึ่งสามารถเกิดขึ้นได้ทั้งด้านบวกและด้านลบโดยขึ้นอยู่กับประสบการณ์และสิ่งเร้าที่มากกระทบกับตัวบุคคล ถ้าหากประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับสิ่งนั้นดีเจตคติก็จะส่งผลให้บุคคลแสดงออกมาในทางบวก แต่ถ้าประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับสิ่งนั้นไม่ดีเจตคติก็จะส่งผลให้บุคคลแสดงออกมาในทางลบ ในงานวิจัยของ

ทองดี ดวงรัตน์ (2554) ได้กล่าวว่าเจตคติของนักเรียนเป็นปัจจัยหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการอ่าน ครูจะต้องส่งเสริมให้นักเรียนเห็นความสำคัญ ประโยชน์ของการอ่าน และส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของสาวปาริชาติ ตามวงศ์(2550) ศึกษาผลของการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่านที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและเจตคติต่อวรรณกรรมล้านนาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยสรุปว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่านมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและเจตคติต่อวรรณกรรมล้านนาสูงกว่าก่อนการทดลอง

พฤติกรรมการอ่านของนักเรียนที่ดีขึ้นเกิดจากการมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านมากขึ้นดังข้อมูลข้างต้น ซึ่งนอกจากการพัฒนาเจตคติแล้วผู้วิจัยได้ใช้การเสริมแรงมาช่วยด้วย สกินเนอร์ (Skinner, 1989 อ้างถึงใน สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต, 2552: 32 – 35) ทฤษฎีการวางเงื่อนไข แบบการกระทำนั้น มีความเชื่อว่า พฤติกรรมของบุคคลเป็นผลพวงมาจากการปฏิสัมพันธ์กับสภาพ สิ่งแวดล้อม พฤติกรรมที่เกิดขึ้นของบุคคลจะแปรเปลี่ยนไปเนื่องมาจากผลกรรมที่เกิดขึ้นในสภาพ สิ่งแวดล้อมนั้น สกินเนอร์ (Skinner) ให้ความสนใจกับผลกรรม 2 ประเภท ได้แก่ ผลกรรมที่เป็นตัวเสริมแรงที่ทำให้พฤติกรรมที่บุคคลกระทำอยู่นั้นมีอัตราการกระทำเพิ่มมากขึ้น และผลกรรมที่เป็น ตัวลงโทษที่ทำให้พฤติกรรมที่บุคคลกระทำนั้นยุติลง การเสริมแรงในกิจกรรมผู้วิจัยใช้การเสริมแรงที่ทำให้พฤติกรรมที่แสดงอยู่คงอยู่และเพิ่มมากขึ้นเรียกว่า การเสริมแรงทางบวก หมายถึง สิ่งของ คำพูด หรือสภาพการณ์ที่จะช่วยให้ พฤติกรรมเกิดขึ้นอีก หรือสิ่งที่ทำให้เพิ่มความน่าจะเป็นไปได้ของการเกิดพฤติกรรม การเสริมแรงโดยให้สติ๊กเกอร์รูปหัวใจเป็นการเสริมแรงแบบทฤษฎีภูมิ นั่นคือไม่ใช่ความต้องการตามธรรมชาติแบบปัจจัย 4 แต่ทำให้ผู้รับรู้สัปดาห์ภูมิใจ เช่น คำชม เงิน รางวัล เป็นต้น ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเสริมแรงด้วยสติ๊กเกอร์รูปหัวใจให้กลุ่มที่ปฏิบัติตามกติกาและสำเร็จ กิจกรรมการอ่านเป็นกลุ่มแรก ซึ่งช่วยกระตุ้นให้นักเรียนอยากร่วมกิจกรรมและเห็นความสำคัญของการอ่าน จากการสังเกตนักเรียนกลุ่มที่ไม่ได้รางวัลพยายามอ่านให้ไวขึ้น จับใจความสำคัญเพื่อให้ร่วมกิจกรรมได้ประสบความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับการเสริมแรงสามารถใช้ได้ผลในนักเรียนระดับมัธยมศึกษาดังปรากฏในงานวิจัยของเพ็ญประภา ชาติกานนท์ (2558) ที่ศึกษาการใช้หลักการเสริมแรงทางบวกเพื่อปรับพฤติกรรมการมีความรับผิดชอบในการส่งงานของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1/1 ผลการวิจัยปรากฏว่าจากจำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรมการไม่ส่งงานของห้อง ม.1/1 จำนวนทั้งหมด 15 คน พบว่าหลังจากใช้การเสริมแรงทางบวกมีนักเรียนจำนวน 10 คน ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการส่งงานครบทุกคน คิดเป็นเปอร์เซ็นต์การส่งงาน ครบ 66.67 % และมีนักเรียนจำนวน 5 คน ที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือเปลี่ยนแปลงน้อย จำนวน 5 คน คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 33.33 %

2) ความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเสริมแรงทางบวก เพื่อพัฒนาเจตคติที่มีต่อการอ่านจากการวิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเสริมแรงทางบวกภายหลังเสร็จสิ้นการเข้าร่วมกิจกรรมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ผลการกระจายของคะแนนน้อย หมายความว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อข้อคำถามใกล้เคียงกัน แสดงให้เห็นว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้พัฒนาเจตคติที่มีต่อการอ่าน ผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเสริมแรงทางบวก ซึ่งการพัฒนาเจตคติที่มีต่อการอ่านของนักเรียนครั้งนี้จะส่งผลให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการอ่านและมีพฤติกรรมการอ่านในชีวิตประจำวันมากขึ้นอันเป็นผลดีต่อการศึกษาในระดับต่อไป การเข้าร่วมกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเสริมแรงทางบวกเพื่อพัฒนาเจตคติที่มีต่อการอ่าน สอดคล้องกับปลายพิชัย ศิริอรธ(2553)กล่าวว่าเจตคติเป็นสิ่งที่เกิดจากประสบการณ์ การเรียนรู้ รวมถึงสิ่งแวดล้อมมากกว่าเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเองซึ่งเจตคติเป็นผลจากสภาวะภายในของบุคคล จะต้องมีส่วนเร้าไปกระตุ้นความรู้สึกและความคิดในระยะเวลาหนึ่งโดยเฉพาะสิ่งเร้าทางสังคมที่เป็นกลุ่มเดียวกัน มีความสัมพันธ์กันจะก่อให้เกิดเจตคติต่อสิ่งต่างๆจากนั้นบุคคลจะแสดงออกมาเป็นพฤติกรรม คล้ายกับสิ่งแวดล้อมทางครอบครัวที่หล่อหลอมให้บุคคลมีแนวคิดในการดำรงชีวิตแบบต่างๆ นอกจากนี้การเรียนรู้แบบร่วมมือมีความสอดคล้องกันในการพัฒนาเจตคติ Johnson, Johnson and Holubec,(1994) (อ้างถึงในทีศนา แหมมณี, 2550) กล่าวว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือ ไม่เพียงแต่เป็นการแบ่งกลุ่มให้นักเรียนช่วยกันทำงานที่ได้รับ มอบหมายให้ประสบความสำเร็จเท่านั้น การพึ่งพาและเกื้อกูลกัน กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ จะต้องตระหนักว่า สมาชิกกลุ่มทุกคนมีความสำคัญ และความสำเร็จของกลุ่มขึ้นกับสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ในขณะเดียวกันสมาชิกแต่ละคน ประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อกลุ่มประสบความสำเร็จ ความสำเร็จของบุคคลและของกลุ่มขึ้นอยู่กับกันและกัน ดังนั้นแต่ละคนต้องรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของตนและในขณะเดียวกันก็ ช่วยเหลือสมาชิกคนอื่นๆด้วย เพื่อประโยชน์ร่วมกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วาริ ธนะคำดี(2553)ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบสอนแนะให้รู้คิดร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการให้เหตุผล ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่าเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้การสอนและแบบสอนแนะให้รู้คิดร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1สูงขึ้น นอกจากการร่วมมือกันแล้ว ผู้วิจัยใช้วิธีการเสริมแรงทางบวกโดยการมอบสติ๊กเกอร์รูปหัวใจให้นักเรียนกลุ่มที่ชนะกิจกรรมหลังร่วมกิจกรรม ผู้ชนะในที่นี้คือกลุ่มที่ทำงานสำเร็จก่อนการทำกิจกรรมสำเร็จก่อนแสดงถึงการพัฒนาด้านการอ่าน ซึ่งธรรมชาติจะอ่านได้เร็วเข้าใจได้เร็ว นักเรียนจะต้องเป็นผู้ที่อ่านสม่ำเสมอและการมี

ปฏิสัมพันธ์กันระหว่างกลุ่ม สิ่งเร้าที่ผู้วิจัยเสริมแรงเข้าไปนั้นเป็นตัวช่วยเพิ่มความเข้มข้นของอัตราการเกิดพฤติกรรม การอ่านของนักเรียนอันเกิดจากการมีคะแนนเจตคติที่ดีต่อการอ่านที่เพิ่มขึ้น และผู้วิจัยสามารถรับรู้ได้จากการบอกเล่าของนักเรียน “...อยากร่วมกิจกรรมครั้งหน้า อยากได้สติ๊กเกอร์บ้าง...” หรือ “...หนูก็อ่านเร็ว แต่ทำซ้ำก็เลยไม่ได้รางวัล...” หรือ “...ถ้าร่วมมือกันตลอด มีรางวัลให้ใช้ไหมคะ...” หรือ “...พยายามอ่านมากขึ้น จะได้ไวขึ้น...” เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรุ่งทิพา รุ่งรัตน์(2552)ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลการเรียนต่ำเมื่อเรียนจาก บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง คำนามและการบอกปริมาณของคำนาม ที่มีการเสริมแรงทางบวกด้วยเบี้ยอรรถกรแล้ว มีคะแนนสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าคะแนนสอบ วัดความรู้พื้นฐานก่อนเรียนนอกจากนี้ วรฐา นพพรเจริญกุล (2561)ได้ศึกษาผลของการใช้แรงเสริมทางบวกที่มีผลต่อการเพิ่มพฤติกรรมความรับผิดชอบการส่งงานของนักศึกษา และเพื่อศึกษาผลของการใช้แรงเสริมทางบวกที่มีต่อความคงทนของการเพิ่มพฤติกรรมความรับผิดชอบการส่งงานของนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า แรงเสริมทางบวกด้วยคะแนนมีประสิทธิภาพในการเพิ่มพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งงานของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง และมีความคงทนในการเพิ่มพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งงาน โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมความรับผิดชอบการส่งงานในระยะสั้นฐานร้อยละ 74.20 ระยะดำเนินการทดลองให้แรงเสริมทางบวกด้วยคะแนนร้อยละ 92.70 และระยะติดตามผลร้อยละ 102.70 แสดงให้เห็นว่าการเสริมแรงมีส่วนช่วยให้นักเรียนสนใจสิ่งใดสิ่งหนึ่งและแสดงพฤติกรรมในอัตราที่มากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำวิจัยไปใช้มีดังนี้

1. ควรติดตามผลของพฤติกรรมกรรมการอ่านหลังจากสรุปผลของกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ร่วมกับการเสริมแรงทางบวกว่าพฤติกรรมของนักเรียนเกิดขึ้นสม่าเสมอนานเพียงใดเมื่อหลังเข้าร่วมกิจกรรม
2. การเสริมแรงจะต้องมีการตั้งกติการ่วมกับนักเรียนตั้งแต่ครั้งแรกที่เริ่มกิจกรรม เนื่องจากนักเรียนจะเข้าใจข้อตกลงที่มีร่วมกัน การสำรวจสิ่งเสริมแรงของนักเรียนนั้นผู้วิจัยควรมีการตกลงกับนักเรียนทั้งหมดพร้อมกัน เนื่องจากนักเรียนอาจขอเปลี่ยนสิ่งเสริมแรงที่ชอบมากกว่าสติ๊กเกอร์รูปหัวใจ ถ้าไม่สำรวจก่อนอาจทำให้นักเรียนบางกลุ่มไม่สนใจสิ่งของเสริมแรง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเสริมแรงทางบวกไปใช้กับนักเรียนชายล้วน หรือหญิงล้วนเพื่อศึกษาเจตคติที่มีต่อการอ่านตามเพศและพัฒนากิจกรรมที่เหมาะสมกับนักเรียนตามเพศ โดยประยุกต์ใช้เทคนิคการแนะแนวอื่นๆเช่น การปรึกษาแบบกลุ่ม เป็นต้น
2. ควรนำกิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับการเสริมแรงทางบวกไปทำการศึกษากับนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่2 เพื่อเป็นพื้นฐานในการปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อการอ่านและการเสริมสร้างนิสัยรักการอ่านให้นักเรียนโดยผู้วิจัยควรสร้างโปรแกรมและจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับพัฒนาการของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการจะศึกษา รวมทั้งควรศึกษาถึงแนวคิดอื่น ๆ ในการเสริมสร้างนิสัยรักการอ่านนอกเพื่อประโยชน์ในการศึกษาและการดำเนินชีวิตต่อไป

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

- ฉวีลักษณ์ บุญกาญจน์. (2552). จิตวิทยาการอ่าน. กรุงเทพฯ : บริษัท 21 เซ็นจูรีจำกัด.
- ธัญญภัทร์ ศิริธรรมาโรจน์. (2559). จิตวิทยากับการพัฒนาตน. กรุงเทพฯ. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีรภูมิ เอกกะกุล. (2550). การวัดเจตคติ. อุบลราชธานี. ออฟเซทการพิมพ์.
- ปาริชาติ ตามวงศ์. (2550). ผลของการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่านที่มีต่อความสามารถในการอ่าน เพื่อความเข้าใจและเจตคติต่อวรรณกรรมล้านนาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น.วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2551). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ. ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ.
- ทองดี ดวงรัตน์. (2553).การศึกษาความพร้อมในการส่งเสริมการอ่านภาษาไทยของโรงเรียน. ปริญญานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทิตินา แคมมณี. (2552). รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย.(พิมพ์ครั้งที่ 4).กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- วรัฐา นพพรเจริญกุล. (2561). ผลของการใช้แรงเสริมทางบวกที่ส่งผลต่อการเพิ่มพฤติกรรมการรับผิดชอบการส่งงานของนักศึกษา. วารสารวิชาการ Veridian E-Journal ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ปีที่ 11, ฉบับที่ 1 (มกราคม-เมษายน) :952.
- ศิริพร ลิ้มตระกูล. (2556). อ่านอย่างเร็ว เข้าใจง่าย. (พิมพ์ครั้งที่1). กรุงเทพฯ. โอเดียนสโตร์
- สถิตาภรณ์ ศรีหิรัญ. (2559). เทคนิคการอ่านเชิงวิชาการ. (พิมพ์ครั้งที่1). กรุงเทพฯ. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553) . หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง).(พิมพ์ครั้งที่4). กรุงเทพฯ: โอ. เดียนสโตร์.

ภาษาต่างประเทศ

- Arends. R.J. (1994). Learning to teach. 3th ed. New York: Mcgrow-Hill.
- Johnson, D.W.; & Johnson R.T. (1987). Research Show the Benefits of Adult Cooperation Education Leadership. Educational Leadership. 45(3) :27-30.
- _____. (1989). "Cooperative Learning in Mathematics Education,". In New Directions for Elementary School Mathematics. Virginia: NCTM. 235-237.
- _____. (1994). Joining Together Group Theory and Group Skills. Boston: Allyn and Bacon.
- Kagan, S. (1994). Cooperative Learning & Science. San Clemente: Kagan Cooperative Learning.
- _____. (1995). Cooperative Learning & Wee Science. San Clemente: Kagan Cooperative Learning.